

EB sutarties 81, 82 ir 43 straipsniai nedraudžia teisės normos, tokios kokia įtvirtinta 1933 m. lapkričio 27 d. įstatyminio dekreto Nr. 1578/33 22 straipsnio redakcijoje, kuri taikoma pagrindinės bylos aplinkybių metu, nustatančios, kad egzaminų, suteikiančių teisę verstis advokato profesine veikla, komisiją sudaro penki Teisingumo ministerijos paskirti nariai: du teisėjai, teisės dėstytojas ir du advokatai, kuriuos šių apygardos advokatų tarybų bendru siūlymu skiria *Consiglio nazionale forense* (Nacionalinė advokatų taryba).

(¹) OL C 200, 2003 8 23.

Švedijos Karalystės 2005 m. vasario 14 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji išplėstinė kolegija) 2004 m. lapkričio 30 d. priimto sprendimo byloje T-168/02 IFAW Int ernationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, palaikoma Nyderlandų Karalystės, Švedijos Karalystės ir Danijos Karalystės, prieš Europos Bendrijų Komisiją, palaikomą Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės

(Byla C-64/05 P)

(2005/C 115/18)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. vasario 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Švedijos Karalystės, atstovaujamos K. Wistrand, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji išplėstinė kolegija) 2004 m. lapkričio 30 d. priimto sprendimo byloje T-168/02 (¹) *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, palaikoma Nyderlandų Karalystės, Švedijos Karalystės ir Danijos Karalystės, prieš Europos Bendrijų Komisiją, palaikomą Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės*.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) panaikinti Pirmosios instancijos teismo 2004 m. lapkričio 30 d. sprendimą byloje T-168/02;
- 2) panaikinti 2002 m. kovo 26 d. Komisijos sprendimą;
- 3) nurodyti Komisijai padengti Švedijos Karalystės bylinėjimosi Teisingumo Teisme išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Švedijos vyriausybė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas sprendimu, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, pažeidė Bendrijos teisę.

Visų pirma, Pirmosios instancijos teismas teigė, kad Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 („atvirumo reglamentas“) 2 straipsniu suteikiama teisė susipažinti su institucijų dokumentais apima visus šių institucijų turimus dokumentus ir dėl to jų galima reikalauti prireikus atskleisti iš trečiųjų šalių, įskaitant valstybes nares, kylančius dokumentus. Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad į Reglamentą nebuvo įtraukta vadinamoji rengėjo taisyklė, t. y. principas, kad dokumentą parengęs asmuo jį kontroliuoja ir sprendžia, ar jis gali būti atskleistas nepriklausomai nuo to, kas tą dokumentą turi.

Vis dėlto, Pirmosios instancijos teismas nusprendė kad atvirumo reglamento 4 straipsnio 5 dalis reikšia, jog valstybėms narėms taikoma speciali tvarka ir kad rengėjo taisyklė yra taikoma valstybių narių parengtiems dokumentams. Siekdamas pagrįsti tokią nuomonę, Pirmosios instancijos teismas nurodė, pirma, kad atvirumo reglamento 4 straipsnio 5 dalyje nurodyta pareiga gauti sutikimą kitaip taptų neįvykusi norma ir, antra, kad nei dėl šio reglamento tikslo, nei dėl jo veikimo nacionalinės teisės aktų keisti nereikia. Pirmosios instancijos teismo teigimu, valstybė narė nėra įpareigota nurodyti bet kokio prašymo, pateikto pagal atvirumo reglamento 4 straipsnio 5 dalį, motyvų.

Tačiau Švedijos vyriausybė tvirtina, kad negalima aiškiai ir neabejotinai pagrįsti Pirmosios instancijos teismo pateikto išaiškinimo nagrinėjama nuostata ar kitomis atvirumo reglamento nuostatomis. Šiomis aplinkybėmis nė vienas iš argumentų, kiekvienas atskirai ar visi kartu, kuriuos nurodė Pirmosios instancijos teismas grįsdamas savo aiškinimą, negali būti pagrindinės taisyklės, kuria grindžiamas atvirumo reglamentas, nesilaikymo priežastimi. Pagal Reglamentą dokumentą turinti institucija pati sprendžia dėl dokumento atskleidimo. Jei nė viena iš atvirumo reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytų atskleidimo taisyklės išimčių nėra taikoma, dokumentas turi būti atskleistas. Pareiga gauti atvirumo reglamento 4 straipsnio 5 dalyje nurodytą sutikimą yra procedūrinė taisyklė, kuri neprarastų prasmės, net jei valstybės narės neturėtų absoliučios veto teisės. Veto teisės neturėjimas taip pat nesąlygoja jokio nacionalinės teisės aktų keitimo.

Pagal atvirumo reglamentą sprendimas atsakyti leisti susipažinti su dokumentais gali būti grindžiamas viena iš 4 straipsnio 1–3 dalyse nurodytų išimčių. Jei atitinkama valstybė narė nenurodo priežasčių, dėl kurių ji atsisako atskleisti dokumentą, tokia valstybė narė visgi susiduria su rizika, kad institucija nemans, jog yra ypatingas konfidencialumo poreikis, kuris gali būti pagrindu neatskleisti dokumento remiantis atvirumo reglamente įtvirtintos atskleidimo taisyklės išimtimis.

Nė vieno Pirmosios instancijos teismo argumento, kuriais jis grindė sprendimą, nepakanka, kad būtų galima taikyti pagrindinio principo, kad tik dokumentą turinti institucija gali spręsti, ar jis turi būti atskleistas, išimtį iš valstybių narių kylandžių dokumentų atžvilgiu. Todėl Pirmosios instancijos teismo sprendimu buvo pažeista Bendrijos teisė.

(¹) OL C 202, 2002 08 24, p. 30

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareišk- štas ieškiny Europos Sąjungos Tarybai

(Byla C-91/05)

(2005/C 115/19)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. vasario 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareiškštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Pieter Jan Kuijper ir Johan Enegren, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny Europos Sąjungos Tarybai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) panaikinti Tarybos sprendimą 2004/833/BUSP (¹)
- 2) pripažinti Tarybos bendruosius veiksmus 2002/589/BUSP (²) neteisėtais ir todėl netaikytinai, ypač jų II antraštinę dalį.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Remdamasi EB sutarties 230 straipsnio antra pastraipa, Komisija prašo panaikinti dėl kompetencijos trūkumo 2004 m. gruodžio 2 d. Tarybos sprendimą 2004/833/BUSP, įgyvendinantį Bendruosius veiksmus 2002/589/BUSP dėl Europos Sąjungos indėlio, atsižvelgiant į VAVEB moratoriumą dėl šaulių ir lengvųjų ginklų. Šį sprendimą Taryba priėmė pagal Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį, nors Kotonu susitarimo 11 straipsnio 3 dalis yra taikoma veiksmams, nukreiptiems, *inter alia*, prieš šaulių ir lengvųjų ginklų plitimą. Be to, pagal Kotonu susitarimo IV priedo 10 straipsnio 2 dalį Komisija su Vakarų Afrikos valstybių ekonomine bendrija (VAVEB) bei Vakarų Afrikos ekonomine ir pinigų sąjunga (VAEPS) sudarė Regioninę rekomendacinę programą Vakarų Afrikai, pagal kurią remiama

konfliktų prevencijos ir gero valdymo regioninę politiką ir numatoma remti moratoriumą dėl lengvųjų ginklų importo, eksporto ir gamybos Vakarų Afrikoje. Todėl ginčijamas BUSP sprendimas pažeidžia Europos Sąjungos sutarties 47 straipsnį, kadangi daro poveikį Bendrijos įgaliojimams plėtos pagalbos srityje.

Be to, remdamasi tuo pačiu pagrindu ir tomis pačiomis priežastimis, Komisija prašo pagal EB sutarties 241 straipsnį pripažinti neteisėtais 2002 m. liepos 12 d. Tarybos bendruosius veiksmus 2002/589/BUSP, ir ypač jų II antraštinę dalį. Bendrieji veiksmai 2002/589/BUSP yra bendro pobūdžio įstatymų leidybos aktas, esantis BUSP sprendimo, kurį prašoma panaikinti dėl kompetencijos trūkumo, teisinis pagrindas. Todėl šie Bendrieji veiksmai, konkrečiai jų II antraštinė dalis, šiuo atveju turėtų būti pripažinta kaip netaikytina.

(¹) 2004 m. gruodžio 2 d. Tarybos sprendimas 2004/833/BUSP, įgyvendinantis Bendruosius veiksmus 2002/589/BUSP dėl Europos Sąjungos indėlio, atsižvelgiant į VAVEB moratoriumą dėl šaulių ir lengvųjų ginklų (OL L 359, 2004 12 4, p. 65).

(²) 2002 m. liepos 12 d. Tarybos bendrieji veiksmai 2002/589/BUSP dėl Europos Sąjungos indėlio į kovą su šaulių ir lengvųjų ginklų destabilizuojančiu kaupimu ir plitimu, panaikinantys Bendruosius veiksmus 1999/34/BUSP (OL L 191, 2002 7 19, p. 1).

El Corte Inglés s.a. 2005 m. kovo 2 d. (2005 m. vasario 28 d. faksimilė) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) 2004 m. gruodžio 13 d. sprendimo byloje T-8/03 El Corte Inglés s.a. prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui (VRDT))

(Byla C-104/05 P)

(2005/C 115/20)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. kovo 2 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas *El Corte Inglés s.a.*, atstovaujamos advokato J. L. Rivas Zurdo, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) 2004 m. gruodžio 13 d. sprendimo byloje T-8/03 *El Corte Inglés s.a. prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui (VRDT))*.